

1883-05-03

AFSENDER

Joakim Skovgaard

MODTAGER

Susette Cathrine Holten

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Afsendersted:

Rom

Omtalte personer:

Therese Hornemann

Thomas Laub

Viggo Pedersen

Niels Skovgaard

Kristian Zahrtmann

Ernst Zeuthen

Omtalte steder:

Tivoli, Rom, Italien

Subiaco, Rom, Italien

Palestrina, Rom, Italien

Frascati, Rom, Italien

Valmontone, Rom, Italien

Olevano, Italien

Cervara di Roma, Rom, Italien

Arkivplacering:

Mappe 41 nr. 27 og 24.

DOKUMENTINDHOLD

Joakim Skovgaard fortæller om karnevalsfest i Rom. Han har moret sig sammen med andre kunstnerkollegaer. De har været på tur i Sabinerbjergene.

TRANSSKRIFTION

Mappe 41 nr 27

Roma 3 Mai 1883

Kære Cathrine! Tak for kortet. Jeg glæder mig meget til at høre rigtigt fra Dig, som Du lover mig, men pas på, det når mig, medens jeg endnu er i Rom, jeg bliver her vel en to à tre uger endnu. Tak for at rammen er bestilt og for Nielses adresse. Og tak for bestillingen, kan jeg få Viggo til at tage sig af den, vil jeg imidlertid helst det, hvis ej skal jeg se at få tid til at gå i tøjet. Det var da godt, du skrev, at Tante Dagmar var død, ellers var jeg samme dag gået op til Tante Caroline uden at ane noget. Jeg håber, du har skrevet musikken til K. uden strømper af. Jeg skal nok være forsigtig nu i foråret. Har Du hørt, jo naturligvis har du det, at Konsulen har forlovet sig med Frøken [?Abbell]. – For kort tid siden var jeg med til at følge den første til jorden her i min tid, det var den lille danske Frøken Selchau Hansen, næsten den yngste af os alle og uden en af sin egen familie hernede. I carnevals dagene havde vi kastet blomster til hinanden,

-2-

og vist moret os lige godt begge to skønt buketterne ikke altid var [?], for hun var ikke af de misfornøjede, nu lå hun dækket af pragtfulde friske blomster, men glæden var en anden. Her har været stor fest i disse dage i anledning af dronningens broders bryllup, og det er da ikke forbi endnu. Illuminationen har været storartet, men ikke lige smuk alle steder, særlig var den overdådige via nationale mislykket. Nu møder jeg alle vegne æsler prydet med papirblomster derfra, de blindes næsten af bonderosepragten. Du husker nok at skrive til mig, når Du har fået de 700 kroner af Goldschmidt.

Denne lap beder jeg Dig klistre forsvarligt fast på bagsiden af mit lille juleudstillingsbillede, Du ved " Nogle huse på siden af en klippe, dvs. Arons og Jacobs og andre toppe på siden af Dagsåsklippe. (Aa ved at skrive disse navne får jeg den voldsomste lyst til at rejse til Sverige, hvad er Italien, for det første er vejret lige så uroligt som hjemme, og kommer solskinnet engang, så må man ikke

-3-

engang sidde og male i det, men skal nøjes med reflekslys hele sommeren

(jeg hader reflekslys) . Jeg har skrevet på anmeldelsen, at det kan hentes i no. 27, vil Du så tage Dig af det, jeg ved ikke når de kommer, men Du kunde måske bede Pedersen aflevere det, og så hilse mange gange. Mit billede herfra sender jeg sammen med et af Zarthmanns, jeg ved ikke til hvem, men derom nærmere. Skal jeg tage mig i agt nu i forårstiden. Jeg gjør det, og forhåbentlig nok. Jeg havde givet mine 10 franc til en billet til Cervara festen, nu hvor jeg nyder livet, men jeg havde da den undskyldning at jeg med det samme skulde ud at se på en studevogn, som jeg muligvis vil få brug for. De 10 franc er for alt, mad og hvad ved jeg. Du ved vel, at Cervarafesten er en kunstnerfest for alle nationer; men drager ud til vogns, hest, æsel eller fods kl. 7 morgen af Porta Maggiore, udklædte eller ej, som man vil, og når man så når Cervara, holder man er det bedste styr man kan, modellerne varter vist i reglen op i Rafaelistisk coustume, men noget [?]. Nå, billetten havde jeg, men så fik jeg mavepine og sidder nu og er forsigtig, af bare forsigtighed dilikaterer jeg -4- mig med asparges både frokost og middag, det er så godt. – Så var det Sabinerbjærgturen som Du skulde høre lidt om, jae, men nu er det så længe siden jeg var på den, så Du får kun crème de la crème. Vi dvs. frk. Horneman, Frk. Møller, musikeren Laub, cand. Jur Zeuthen og jeg, gik første dag fra Tivoli til Subiaco, som vi nåede i det mest romantiske måneskin. Næste dag gik vi til Olevana, dejlig tur og videre til Palestrina, om mulig bedre tur, men det var umuligt skønt kirkeklokkerne ringede stemningen stærkere. I Palestrina blev vi modtaget af en perlerad af tænder i en sol af smil, det var Marietta som barnlig glad løb os i møde på trappen, efterhånden som vi nåde hende blev vi væk, men Frk. H. var dog allermest væk, jeg måtte tegne M. til hende. Næste dag gik vi til Valmontene, men kom for sent til toget, så vi måtte leje vogn til Frascati, som vi nåde kl. 11 om natten efter at være blevet rystede så møre og sådan sammen, så vi til sidst havde meget ondt ved at hitte rede i os selv, end sige i hinanden, men vi havde holdt humøret oppe med sang og poetisk fremsigen, noget vi for resten gav det med

Mappe 41 brev 24

hele vejen. Næste morgen galoperede Frk M. og cand. Z. på vælige gangere, Frk. H. vuggedes blidt på et skønt æsel (æsler, især turistæsler, er ikke alletider skønne) og L. og jeg stavrede på vores ben, alle i retning af Monte Cavo. Der oppe var dejligt og det var med en kraftanstængelse at især jeg måtte løsrive mig, for de andre skulde videre til Albano og Nemi, jeg måtte hjem. Så besteg jeg da den ene hest, stolt i begyndelsen, men til sidst så mør så jeg ikke var god til karklud. Det er ej blot til lyst at ride nedad, turen i vognen var hvile ved siden af dette. Hvad var nu det bedste

ved turen, ja hver holdt af sit, jeg holdt på Subiacodalen og Frk. H., Subiacodalen er det mest ualmindeligt romantiske, jeg har set, og Frk. H. er én, nej jeg vil ikke sige det, for møder Du hende på Din vej, så hilser hun Dig fra mig, og så i omtalens løb kunde Du gerne give Dig til at sladre. Nu er de gyldne, drømmeskønne dage forbi, mon jeg nogen anden tid har oplevet så skøn en femkløver af dage. I Subiaco fandt jeg flere af Faders motiver, og ved Civitella åbnede sig udsigten til Volskerebjærgene, den Fader har malet på det store billede i vores atelie.

-2-

Viggo er for øjeblikket i Napoli med Frøken Zahle, jeg længes efter han skal komme hjem og fortælle om hvordan Ravello er, for der vil Zarthman absolut slå sig ned til sommer. Nu er de kommet hjem fra Cevara, der var en af dem, som er lidt slem til at tage sig en tår over tørsten, men da de andre blev bange, at han skulde gjøre det idag, stak Hasselris hul i hans blikbæger. Han fik imidlertid lavet en prop af brød og drak så igen men Eilif Petersen listede proppen ud, siden løb mennesket campagnen rundt for at finde en pind at stikke i hullet. 6te mai. Der var nok meget humeur ved festen og det trods den endte med regnvejr. Eilif P- så på hjemturen en i gammelromersk kostume ligge henslængt på ryggen på sit æsel med hovedet hvilende på dets hals, i perlehumeur, men ikke fuld. Det forbavsede E.P. at nogen således kunde holde fidutsen oppe efter i tre timer at have redet på æsel i koldt regnvejr og i trikot. Nå, hils nu alle og lev vel, nu er vejret godt igen.

Din broder Joakim

Glædelig Pinse.

Vil Du give Faster det andet fotografi.

Roma 3 Mai 1883.

Kjære Cathrine!

Tak for kortet, jeg glæder mig meget til at høre noget fra dig, men du lover mig, men pas på at det når mig, medes jeg endnu er i Rom, jeg bliver her vel en to å tre uger endnu. Tak for at rammen er bestilt og for vildes adresse. Og tak for bestillingen, kan jeg få Vigs til at tage sig af den, vil jeg imidlertid lade det, hvis ej, skal jeg se at få tid til at gå i tøjet. Det var da godt du skrev, at Tante Dagmar var død, ellers var jeg samme dag gået og til Tante Caroline uden at sige noget. Jeg håber du har skrevet mig sikker til H. uden strømper af. Jeg skal nok være forsigtig nu i foråret. Har du hørt, jo naturligvis har du det, at Konsulen har trolovet sig med Frøken Obell. - For kort siden var jeg med til at følge den forfattede til jorden her i min tid, det var den lille danske Frøken Selchau Hansen, næsten den yngste af os alle og uden en af sin egen familie her nede. I carnedals dagene havde vi kædet blomster til hinanden,

og vist moret os lige godt begge to, skønt bou-
kettene ikke altid var sølvrene, for hun var ikke
af de mest fornøjede, nu lå hun dækket af
prægtfulde friske blomster, men glæden var en
anden. Her har været stor fest i disse dage i
anledning af Dræmings brøders bryllup,
og det er da ikke forbi endnu. Illuminationen
har været storartet, men ikke lig smukt alle
steder, særlig var den overdådige vis nationale
mislykket. Nu møder jeg alle vegne æbler
prydede med papirblomsterne desfra, de blinder
næsten af hvide rosepragten. Du husker nok
at skrive til mig, når du har fået de 100 kroner
af Goldschmidt. Denne
Lyn beder jeg dig klædt
forvarlig fast på bag-
siden af mit lille jule-
udstillingsbillede, du
ved, nogle huse på siden af en klippe, det. Arons
og Jacobs og andre toppe på siden af Dagskloppen.
(Ja, ved at skrive dette navn får jeg den velsignede
lyst til at rejse til Berlin, hvad er Italien, for det
første er vejret lige så uroligt som hjemme, og
kommer solskinet engang, så må man ikke

en gang sidt, og male i det, men skal nøjes med
reflekslapp hele rummen (jag hade reflekslapp). Jag
har skrivit på anmaldelsen, at det kan hentes i
no. 27, vil Du så tage Dig af det, jeg ved ikke
när de kommer, men Du kunde måske bede Pöhlens
afleveret det, og så hil dem mange gange. Mit
billed, herfra sender jag rummen med et af
Fahrtmannens, jeg ved ikke til hvem, men derom
nærmere. Skal jag tage mig i agt nu i forårs-
tiden. Jag gör det, og forhåntlig nok. Jag hade
giort min 10 frank til en biljet til Cervoara
festen, ha hvor jag nyder livet, men jag hade da
den ~~stort~~ undskyldning at jag med det samme
skulde ud at se på en studierogn, som jag muligvis
vil få brug for. De 10 frank er for alt, mast og kost
med jag. Du ved vel at Cervoarafesten er en kunstner-
fest for alle nationer; man drager ud til vagns,
hest, ædel eller fods kl. 7 morgen af Porta Maggiore,
udklædte eller ej, som man vil, og när man så
när Cervoara, holder man der det bedste stykke man
kan, modellene venter vist i reglen op i Rafaelisk
Costume, men noget årakket. Nå, billedet kan
jag, men så får jag maniere og silder nu og en
forsigtig, af bare forsigtighed delikaterer jag

nig med asperges både frokost og middag, det
er så godt. — Så var det Palindromen
Juskulds høje lidt om, ja, men nu er det
så længe siden jeg var på den, så der får kun
crème de la crème. Vi døde. Frh. Horneman, Frh.
Möller, musikken Laub, cand. jur. Leetken og jeg,
gik først dag fra Ticino til Subiaco, som vi nåede
i det mest romantiske menneske. Næste dag ryndte det,
så vi blev og holdt comant på bedste måde. Næste dag
gik vi til Olevana, dejligere og videre til Castellina
som mulig bedre tur, men det er umuligt skönt kirk-
klokkenes ringede stemningen stærkere. I Castellina
blev vi modtagne af en perlerad af tænder i en
sol af smil, det var Marietta som barnlig glad
lød os i møde på trappen, efter händen om vi nåede
hende, blev vi vakt, men Frh. H. var dog allermest
nær, jeg måtte tegne kl. til hende. Næste dag gik
vi til Valmontone, men kom for sent til togst.,
så vi måtte lege vogn til Traxati, som vi nåede
kl. 11½ om natten efter at være blevet rygtede, så
mors og søde sammen, så vi til sidst havde meget
andret ved at hille rede i os selv, end sig i hinanden,
men vi havde holdt hermelet oppe med sang og
poetisk fursiger, meget vi forresten gav det med

hede vejen. Næste morgen galdenede Frh. H. og
cand. L. på vellyst gange, Frh. H. vuggedes blidt
på et skønt ædel, (ædel, hvor turist ædel er ikke
alltid skæmme) og L. og jeg stævnede på vor ben,
alle i retning af Monte Casso. Der gik var
dejligh og det var med en kraftanstrengelse at
især jeg måtte løsrive mig, for de andre skulde
være til Albano og Viterbo, jeg måtte hjem. Så
stod jeg da den ene heft, stolt, begyndelsen min
tilværelse så nu så jeg var ikke så god til kærklæde.
Det er ej blot tilføjet at ride nedad, turm i vognen
var hvile ved siden af dette. Hvad var nu det
bedst ved turm, ja her holdt af det, jeg holder
på Subiaco dalen og Frh. H., Subiaco dalen er
det mest ualmundeligromantiske jeg har set, og Frh. H.
er en, jeg vil ikke sige det, for måske du hende på
din vej, så hilser hun dig fra mig, og så i antallet
lød hende du gerne give dig til at læse. Nu
er de gyldne drømmeskeime dage forbi, men jeg
nogenstid har ^{anden} ^{oplyst} et skønt en femkløver af dage.
I Subiaco fandt jeg flere af Faders motiver,
og ved Civitella åbnede sig udsigten til
Volskubjergene, den Fader har malet på det
store billede i vore atelier.

Og er for øjeblikket i Napoli med Frken Fahl,
og længes efter at han skul komme hjem og fortælle
om hvordan Ravello er, for der vil Zerkowen absolut
være sig selv til samme. Nu er de kommer hjem
fra Carara, der var en af dem, som er lidt
slim. Det tage sig en tur over Cristen, men
de andre blev bange at han skulde gøre
det ild, stik Hasselrød hul i hans blæse.
Han fik imidlertid lavet en pølse af brød og
drak så igen, men Eilif Petersen listede proppen
ud, siden løb mennesket omkring rundt
for at finde en pind af stikke i hullet. Et øk.
Der var nok meget humor ved festen og det brød
den endte med regnvej. Eilif P. så på hjimten
en i gammelromersk kunstene ligge henklæmt på
ryggen på stæsel med hovedet hvilende på det
hals, i perlehumor, men ikke fuld. Det forberede
E. P. at nogen således kunde holde fiducien oppe
efter i tre timer at have været på asel i koldt
regnvej og i trikot. Nå, hils nu alle og
lev vel, nu er vejret godt igen.

Gladelig Vinde Din broder Joakim.

Vil du give Taster det andet fotografi.

SKOVGAARD-MUSEET

Mappe 41 Nr. 24